Dia del Seminari, el cor de la diòcesi



Per MontserratC el dv., 16/03/2018 - 08:00

Hi ha dies de tot i per tot... Dies dedicats a una malaltia, a un col·lectiu, a la poesia, a la meteorologia, a la solidaritat... Gairebé cada dia podríem celebrar un “Dia de...” que serveix per donar més èmfasi al tema, per informar, per sensibilitzar, per reivindicar, per remoure consciències, per celebrar...
Enmig d’aquests dies treu el cap, i de forma destacada, el 19 de març, perquè és Sant Josep, el dia del pare (com tantes vegades ens recorden els centres comercials), el dia de les falles i de menjar crema catalana. Però el que potser no es coneix tant és que també és el Dia del Seminari, una jornada per suscitar vocacions sacerdotals, mitjançant la sensibilització, que ens convida a pregar per aquesta institució i pels seminaristes i a col·laborar en la seva preparació per al sacerdoci.

Al Seminari hi ha joves que s’han atrevit a buscar un sentit a la seva vida i a cercar respostes als grans interrogants, que han sentit la crida de Déu i estan disposats a dir-li sí, que han deixat casa, pares i germans per formar part d’una família més gran, per ser ministres de Crist, per ser els seus servidors. Són membres d’un sol cos, que és l’Església, són humans i també es poden equivocar, no és que no hagin trencat mai cap plat...

El testimoni d’un sacerdot, una Jornada Mundial de la Joventut, un pelegrinatge a Santiago, a Lourdes, a Terra Santa, una adoració al Santíssim, una experiència forta de pregària, etc., els han interpel·lat i han fet que entressin al Seminari, on són durant bona part de la setmana, al matí, rebent classes a Introductori, Filosofia o Teologia i a la tarda estudiant, fent classes de cant coral, fent esport, etc. El cap de setmana col·laboren en les activitats de la seva parròquia: en la litúrgia, repartint la comunió als malalts, participant en els diferents grups de reflexió: de diàleg i pregària, de joves, de gent gran, a l’Esplai... Són joves, i no tan joves, preparats, alguns amb carrera universitària prèvia. Cadascú amb els seus dons, els seus talents, les seves capacitats.

Aquests joves, enamorats de Crist, no viuen aïllats del món, saben el que passa al seu voltant, escolten les notícies, parlen amb gent, saben respondre a les exigències del món modern, són la nostra esperança, l’esperança de l’Església, un gran tresor. Per això hem de tenir molta cura d’ells i pregar especialment per ells durant aquest dia, perquè siguin apòstols veritables i es mantinguin fidels a la seva vocació, però també cal que preguem per ells, pels seus formadors, pel Seminari, la resta de dies de l’any. Tinguem-los ben presents perquè són el cor de la diòcesi, el present i el futur de l’Església.